

føre ham for langt bort. Her stod han netop paa sit Sogneskel, saa her kunde det være passende at sige Farvel.

Ved Afskeden gentog han sin Indbydelse til Per om at besøge ham en Dag. „Vi kan jo saa maaske fortsætte denne Samtale. — Men nu maa De vistnok skynde Dem hjem til Aftensmaden. De har maaske allerede gjort den Iagttagelse, at Hofjægermesteren er en nidkær Mand, naar det gælder Maaltiderne. Ha, ha!“
